

Prvá adventná nedeľa (cyklus B)

Úvahy na rozjímanie na prvú adventnú nedeľu (cyklus B).
Navrhované témy sú: každý deň začínať odznova; opierať sa o Božiu milosť; obrátiť sa s dôverou v jeho pomoc.

03.12.2023

DNES ZAČÍNAME obdobie adventu, niekoľko dní očakávania, pretože vieme, že Ježišov príchod je blízko. Liturgia tejto nedele nás vyzýva, aby sme sa zamysleli nad svojím životom vzhľadom na tento Pánov príchod:

„daj nám ochotu konať dobré skutky a pomáhaj nám kráčať v ústrety Kristovi tak, aby nás pri svojom druhom príchode postavil po svojej pravici a voviedol do nebeského kráľovstva“^[1]. Celá naša existencia s každým dňom, ktorý ju tvorí, je časom čakania na ten veľký deň, keď Ježiš príde, aby nás vzal k sebe. Preto nás múdrosť Cirkvi v rámci prípravy na toto stretnutie nabáda prosieť Boha o väčšiu túžbu konať dobro.

V dnešnom evanjeliu nám chce Pán prirovnaním naznačiť zmysel nášho života: „Je to tak, ako keď človek odcestuje: opustil svoj dom, svojim sluhom odovzdal moc, každému určil prácu a vrátnikovi prikázal bdieť“ (Mk 13, 34). Podobne ako tento muž svojim sluhom, aj nám Boh zanechal starostlivosť o svoj dom. Chce, aby sme sa venovali starostlivosti o jeho vlastné, aby sme sa snažili rozsievať dobro v našom živote a okolo nás. Jedného dňa -

nevieme kedy - sa Pán vráti a akú
radosť prinesieme Kristovmu srdcu,
keď mu v ten deň vyjdeme v ústrety!
Kým ten čas príde, chceme byť bdeli,
lebo nevieme, „kedy príde pán domu:
či večer, či o polnoci, či za spevu
kohúta alebo ráno“ (Mk 13, 35).

Pred Ježišom, ktorý sa na nás s
láskou pozerá, môžeme premýšľať o
tom, ako nám Boh dôveruje, že sa
budeme podieľať na jeho poslaní.
Tento advent môže byť dobrým
časom na to, aby sme sa zamysleli
nad úlohami, ktoré nám Pán zveril, a
pozreli sa, ako ich plníme. Možno
popri vďačnosti za toľké radosti
spoznáme, že sme niektoré aspekty
zanedbali. Dnes sa môžeme
rozhodnúť, že v týchto bodoch
začneme odznova, podľa rady, ktorú
často dával svätý Josemaría: „Začnite
odznova? Áno, začnite odznova. Ja - a
predstavujem si, že aj vy - začínam
znova každý deň, každú hodinu,

zakaždým, keď urobím skutok ľútosti,
začínam znova“^[2].

„ČO HOVORÍM vám, hovorím
všetkým: Bdejte!“ (Mk 13,37). Môže
sa nám zdať, že Pánova výzva má
príliš naliehavý tón. Ale či to nie je
pravda? Život je krátky, čas plynie
veľmi rýchlo a môže sa stať, že kvôli
zbesilému tempu, v ktorom často
žijeme, sa niektoré z hlavných
aspektov našej existencie dostanú na
vedľajšiu koľaj. Pán chce byť s nami,
chce, aby sme naňho nezabúdali, a
preto nás znova a znova volá.
Pozvanie bdieť je vyjadrením Božej
vôle; je to spôsob, ako nás prebudiť,
ak sme trochu duchovne otupení
alebo rozptýlení nespočetným
množstvom bezprostredných vecí,
ktoré sa zdajú byť dôležitejšie. Ježiš
nás pozýva, aby sme si nanovo
vychutnali to, čo je podstatné.

„Bdejte!“ Pán nás s láskou vyzýva, aby sme obnovili svoju túžbu po svätosti, aby sme sa obrátili k Bohu v tom, čo je potrebné. A svätý Pavol nám v druhom čítaní svätej Omše pripomína, že toto dielo našej svätosti nezávisí len od nášho úsilia, od nášho nasadenia: „Ustavične vzdávam vďaky svojmu Bohu za vás pre Božiu milosť, ktorú ste dostali v Kristovi Ježišovi. Veď v ňom ste boli obohatení vo všetkom, v každom slove a v každom poznaní, tak ako sa medzi vami upevnilo svedectvo o Kristovi, takže vám nechýba nijaký dar milosti, kým očakávate, že sa zjaví náš Pán Ježiš Kristus“ (1 Kor 1, 4-7).

Božia milosť nám bola daná. Boli sme ňou obohatení. Ježiš nás pozýva do spoločenstva a prekvapivo nám ponúka seba samého ako dar na dosiahnutie tohto nového života. Keď sa navonok i vo vnútri pripravujeme na narodenie Dieťaťa Krista, môžeme

uvažovať o týchto pravdách. Pán nás chce naplniť svojou milosťou: láskou, milosrdenstvom, nežnosťou, pokorou, silou, poznaním... Tento adventný čas, čas očakávania, je príležitosťou otvoriť sa tejto milosti, prijať ju celým srdcom. Takto vyjde najavo naša najlepšia verzia, najlepšie ja každého z nás. Túto túžbu môžeme Bohu vyjadriť slovami proroka Izaiáša: „Pane, ty si náš Otec, my sme hlina, ty si náš hrnčiar a my všetci sme dielom tvojich rúk“ (Iz 64, 7).

NÁŠ ŽIVOT je nádherný dar od Boha. Počas adventu, času osobitnej milosti, nám Cirkev stále znova pripomína túto pravdu: tvoj život je veľké bohatstvo; Pán ťa naplňa darmi a chce z tvojej existencie urobiť niečo veľmi krásne; pozri sa na to, pomaly uvažuj: nie je pravda, že to stojí za

to? Nezažil si, že Boh má väčšiu cenu ako iné veci, ktoré dusia alebo zmenšujú lásku, ktoré zraňujú a znechucujú?

„V spoločnosti, ktorá často príliš myslí na blahobyť, nám viera pomáha pozrieť sa hore a objaviť skutočný rozmer našej vlastnej existencie. Ak sme nositeľmi evanjelia, naša cesta na tejto zemi bude plodná“^[3]. Pozerať sa hore; znovobjaviť skutočný rozmer nášho života; zanechať stopu a byť plodní v našom prechode na tejto zemi. Toto by mohol byť dobrý program na advent. S prianím, aby sa stal skutočnosťou v každom z nás, sa môžeme modliť k Pánovi slovami žalmu: „Bože, obráť nás, nech nám zažiarí tvoja tvár a budeme spasení“ (Ž 80, 4).

Obrátenie je predovšetkým milosť: je to svetlo, aby sme videli, a sila, aby sme chceli. Chceme hľadiť do Božej

tváre, aby nás zachránil. Vieme, že naša bieda a obmedzenia nás neurčujú a že našou oporou je nekonečná Božia sila. Pane, v teba vkladáme svoju dôveru. Musíme ti to povedať, lebo Boh si veľmi váži našu slobodu a čaká, že mu dovolíme zúčastniť sa na našom živote. Ak ho o to požiadame, ak potom počúvame jeho rady a snažíme sa ich uviesť do praxe, ak tie najťažšie úlohy zveríme do jeho rúk a usilujeme sa uskutočniť tie, ktoré sú v našom dosahu, môžeme si byť istí, že nám dá svoje svetlo a svoju silu. Takto, keď sa pán domu vráti, nájde nás bdelych a pozorných, ako pracujeme na úlohe, ktorú nám pri odchode zveril. Potom budeme počuť, odvolávajúc sa na nás, tie slová, ktoré jedného dňa zazneli z jeho božských úst: „Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána“ (Mt 25, 23).

Kedže vieme, kto je náš Pán, a poznáme jeho rady, aby sme boli bdelí, chceme si zachovať túto bdelú lásku, aj keď sa niekedy v našich dňoch objaví únava. Spoliehame sa na Máriinu prítomnosť: ona vedela, ako žiť v bdelom očakávaní počas mesiacov Pánovho tehotenstva, a ona bude vedieť, ako nás udržať bdelých a radostných, začínajúc vždy znova, keď to bude potrebné, až do príchodu nášho Ježiša.

[1] Rímsky Misál, prvá adventná nedeľa, modlitba dňa.

[2] Svätý Josemaría, *En diálogo con el Señor*, historicko-kritické vydanie, s. 143.

[3] Fernando Ocáriz, článok “Luz para ver, fuerza para querer”, ABC, 18-IX-2018.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/
rozjimaniam-prva-adventna-nedela-
cyklus-b/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/rozjimaniam-prva-adventna-nedela-cyklus-b/) (12.08.2025)